

Omple els espais en blanc amb un relatiu

que, qui, on; construccions de preposició + el qual, la qual; construccions de preposició + què o qui; cosa que, fet que, la qual cosa.

Recorda que les preposicions poden ser A, EN, AMB, DE, PER, PER A, SENSE, CONTRA... (com a exemples: en el qual, amb qui, sense la qual...)

10 dones oblidades de la història

Guinedilda de Cerdanya, la mare de la pàtria (?-899) Monestir de Sant Joan de les Abadesses

Segons la llegenda, el rei franc va fer sucar els dits a la sang de Guifré el Pilós per donar-li un escut d'armes, no s'ha pogut comprovar fefaentment. Si hagués passat, el que és segur és que Guinedilda de Cerdanya hauria estat al costat del ferit. El que no és tan clar és si això hauria sortit a les cròniques: l'esposa del comte, no es pot explicar la seva actuació, no apareix a la foto dels personatges més cèlebres de la nostra història.

Matrimoni entre cosins

Guinedilda (també dita Guinedell o Guinedella) es va casar als voltants de l'any 870 amb el seu cosí segon, Guifré, va viure fins a la seva mort, l'any 897. Aquests lligams endogàmics —..... sovint fregaven l'incest— van ser freqüents entre els primers comtes catalans i eren tolerats per l'Església, la complicitat era imprescindible: eren temps decisius per a la conformació del territori i del nou poder comtal, i no els semblava prudent involucrar altres famílies en el projecte. Guinedilda va ser molt més que la mare de la primera dinastia comtal catalana, la de Barcelona. Va participar braç a braç en les decisions de Guifré, va compartir el poder. En tots els documents de l'època apareix el nom de Guifré I, ella també s'esmenta com a comtessa de ple dret, mai com a simple consort. De fet, en el segle IX el poder gaudien els comtes era compartit per tota la parentela, i Guinedilda hi va tenir un paper especialment rellevant.

Una dona amb sentit d'estat

Fins i tot es conserva un poema de l'arxipreste mossàrab Cebrià, de Còrdova, elogiant-la: és evident que calia tenir bones relacions amb una parella s'havia revelat prou poderosa per actuar amb independència dels reis francs, i que exercien el seu poder en una àrea cada cop més àmplia, amb la legitimitat d'una pila de títols i una política intel·ligent de repoblació. Amb els seus nou fills, Guifré i Guinedilda van actuar amb sentit d'estat, es demostra amb el fet que en van oferir dos a l'Església com a monjos, als monestirs acabaven de fundar a Sant Joan de les Abadesses i a Ripoll, llocs clau per al control del territori. Va ser en aquest últim monestir van enterrar Guifré I el 897, i probablement també la seva esposa Guinedilda, uns tres anys després, no esmenten les cròniques de l'època.

Agnès Rotger, 6 de març de 2018; text manipulat publicat a Sàpiens